

[Ellemann-Jensen]

betyder, at det bliver en endnu dyrere løsning end den, regeringen lægger frem. Hr. Poul Schlüter kommer med et ændringsforslag, der skal spare 75 mill. kr. ud af de 225 mill. kr., regeringen taler om skal fordeles til næste år. Det sker med en argumentation, som jeg stadig ikke rigtig har fattet, og derfor vil jeg med roligt sind anbefale, at man stemmer imod det.

Så får vi et paradedforslag fra det konservative folkeparti, et paradedforslag, der angiveligt skal standse lønglidningen i resten af året, den skal gøres forbudt. Men hvordan gør man den forbudt? Hvem skal straffes, hvis man overtræder forbuddet? Det nævner man ikke rigtig noget om. Hvem skal rundt og kontrollere med blanke kasketter, om man nu lever op til dette lovforslag? Det står der heller ikke noget om. Det er et paradedforslag, som ikke er til at tage seriøst.

Så er der langt mere konkret indhold i det forslag, det konservative folkeparti sammen med andre kommer med, om en forbedret taktregulering for offentlig ansatte. Det helt fantastiske overbud, man var inde på ved første behandling om fuld taktregulering, har man blødt lidt op, det er camoufleret med en tankegang, som er kommet fra radikal side, om, at nu skal der være 90 pct. taktregulering, og de sidste 10 pct. skal man så fordele på anden vis. Vi har jo prøvet at lave mange forskellige regneksempler under udvalgsarbejdet på, hvad det vil koste, og alt efter de forskellige forudsætninger, man bygger ind i det, kan man få det til at koste meget eller lidt. Det tal, jeg bedst kan lide, er selvfølgelig det tal, der hedder, at det vil koste 650 mill. kr. på årsbasis at gennemføre de konservatives ændringsforslag.

Vi har altså ikke fået nogen hjælp fra de konservative, der var så bekymrede under førstebehandlingen for, hvor dette nu skulle føre samfundsøkonomien hen. Vi har ikke set skyggen af et ændringsforslag fra det konservative folkeparti, som forsøger at gribe ind på det punkt, som vi i venstre så tit har peget på er problemet, nemlig den automatiske dyrtidsregulering, hvor vi har måttet erkende, at som den politiske situation er, er det for tidligt at gribe ind her. Dette bekræftes nu af det konservative folkeparti, som ikke tør stille et eneste ændringsforslag på det område. Udelukkende øgede udgifter kan man tilbyde os, altså en dyrere løsning.

Jeg vil sige, at de hvide hænder, som man stod og viftede med under første behandling, er ikke blot ved at være lidt rødplettede af de rønnebær, man spiser så mange af for tiden, de er også ved at være lidt nussede.

I samme forbindelse må man undre sig over den holdning, det radikale venstre kommer frem til, hvor man ligesom de konservative peger på, at dette er en alt for dyr løsning, og samtidig slår man så sig selv for munden ved at komme med ideer til, hvordan det hele kan blive endnu dyrere. Man kunne forstå de radikale, hvis de havde indtaget den konsekvente holdning, at dette var for dyrt, det kunne man ikke medvirke til, men hvorfor.....

Formanden:

Lige et øjeblik. Det er meget sjældent, jeg må bede taleren tale højere, fordi en stille sal ikke kan høre, men der er kommet en henstilling af den art.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal prøve, hr. formand.

Hvis de radikale havde været konsekvente i deres holdning og havde sagt: vi kan ikke medvirke til dette, fordi det er for dyrt, så kunne man forstå det. Men hvorfor de radikale så vil deltage i den almindelig overbudspolitik og stille ændringsforslag, som gør det hele endnu dyrere ved at dele ud til forskellige grupper, er meget vanskeligt at forstå, medmindre de radikale nu i ellefte time synes at være bukket under for en slags erkendelse af, at stemmer lugter ikke.

Det må også skuffe os, at centrumdemokraterne hopper på, og at det sikkerhedsnet, hr. Brusvang tidligere har talt om, nu synes omdannet til et fiskenet, et fiskenet efter stemmer, om end maskestørrelsen forekommer at være bedre i overensstemmelse med internationale regler end de maskestørrelser, det konservative folkeparti opererer med. Måske var her et punkt, hvor der var behov for et EF-direktiv om anvendelse af maskestørrelser.

Vi må altså konstatere, når vi går igennem de ændringsforslag, vi får, de ændringsforslag, der skal dokumentere seriositeten i den bekymring, vi så her ved første behandling, at vi ikke har fået nogen hjælp, at vi ikke har fået nogen markering af, hvor man kunne